Entstehungsort unbestimmt, um 1465/1475

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=35059
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

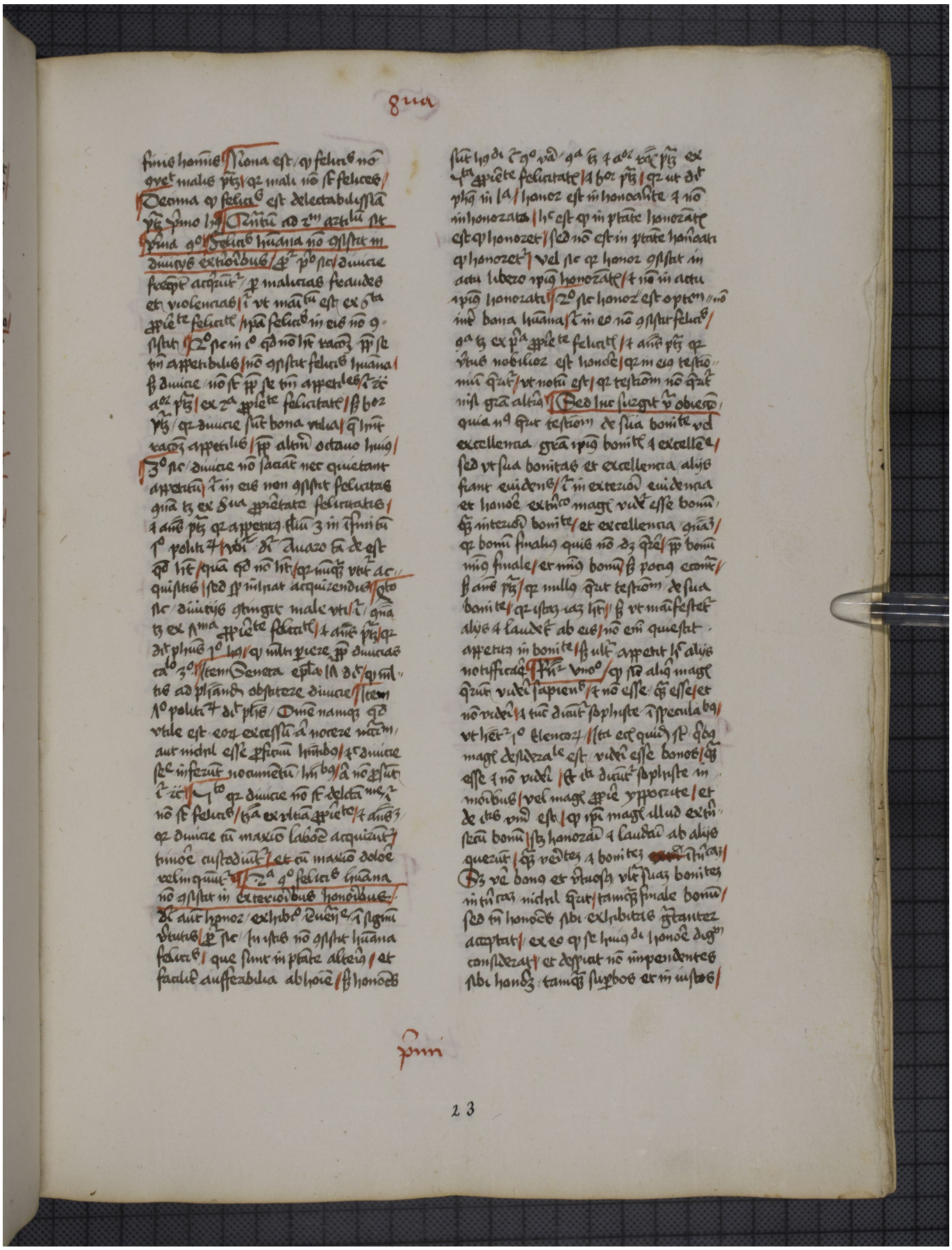

8ua

finis hominis. Sciona est, q felicis nō
ovet malis pēz, qz mali nō st felices.
Decima q felicis est delectabilis. Hā
pēz primo lib. Quintū ad 2m arti. st
prima 9o. Felicis humana nō ēsistere in
diuitijs exteriōribus. Ad 2m 1o sic, diuitie
fecerūt acquirēt, p malicias fraudes
et violencias, i vt mali tū est ex 6ta
ppiete felicitē, ipa felicis in eis nō ē
sistit. 2o sic in c. qd nō hīt tantū pp se
tm appetibilis, nō ēsistit felicis humana,
p diuitie nō st pp se tm appetibiles, i zc
ad 2m pēz, ex 2a ppiete felicitate, p hoc
pēz, qz diuitie sūt bona vtilia, q hmōi
tantū appetibilis, pp alīd octauo huius.
3o sic, diuitie nō sanāt nec quietant
appetitū, i in eis non ēsistit felicitas
quia tz ex 8ua ppietate felicitatis,
et amīs pēz qz appetitus ēlīū z in ēmitū
1o politi. vdi. Ad 2um ta de est
qd hīt, quia qd nō hīt, qz mētēz vtit ac
quisitis, sed pp mīnat acquizendis, qto
sic diuitijs ēmingit male vti, i qnā
tz ex 5ma ppiete felicitē, et amīs pēz qz
dr phus 1o lib. q mīti pueri pp diuitias
ta 10 3o. Item Seneca epla 115 dr, q mul
tis ad plandū obstiterūt diuitie. Item
1o politi. dr plis. Dnē namqz qd
vtile est, eōz excessū ad noceze mētem,
aut nichil esse pfectū hūmo, et diuitie
sic infezūt nō aumentū hūmo, q nō pfūt
i zc. 4to qz diuitie nō st delecta nīe, i
nō st felicis, tz ex vlta ppiete, et amīs
qz diuitie cū maxīo labōe acquizūt,
timōe custodiūt, et cū maxīo dolōe
relinquūt. 2a 4o felicis humana
nō ēsistit in exterioribus honōibus.
Ad aut honōz exhibēt diuitie, i signū
virtutis, p sic, iustis nō ēsistit humana
felicis, que sunt in ptate alterius, et
facilē auffezibilia ab hoīe, p honōes

sūt hīs di. i qo vd, qa tz et ab ex
4ta ppiete felicitate, et hoc pēz, qz ut dr
phus in 1a, honōz est in honorante et nō
in honorato, hoc est q in ptate honōrātis
est q honōzet, sed nō est in ptate honōrati
q honōzetur, vel sic qz honōz ēsistit in
actu libero ipius honōrātis, et nō in actu
ipius honōrati. 2o sic honōz est opterm nō
int bona humana, i in eo nō ēsistit felicis,
qa tz ex 5a ppiete felicitē, et amīs pēz qz
virtus nobilior est honōre, qm eius testimō
nium quirit, vt notū est, qz testimōn nō quirit
nisi gratia alterius. Sed hic surgit v obiectō,
quia nq quirit testimōn de sua bonitē vel
excellencia, gratia ipius bonitē et excellētie,
sed vt sua bonitas et excellencia alijs
fiant euidēs, i in exterioēz euidencia
et honōe extrīco magis vidēt esse bonū,
p interiōē bonitē, et excellencia, quia
qz bonū finalis quis nō dz qrē, pp bonū
mīs finale, et mīs bonū p potis cōmū,
p amīs pēz, qz nullus quirit testimōn de sua
bonitē, qz istaz iaz hīt, p vt manifestet
alijs et laudēt ab eis, nō eīm quiescit
appetitus in bonitē, p ulīs appetit hīs alijs
notificari. Pm 2um 1o, q sē aliq magis
quirit videri sapiēs, et nō esse, q esse, et
nō videri, et tūc dicit sophiste i specula bq,
vt hēt 1o Elencōz. Ita ecē quisq st, qdq
magis desiderāle est, videri esse bonōs, q
esse et nō videri, et tū dicit sophiste in
moribus, vel magis pp yppocrite, et
de his vnd est, q ipi magis illud extrī
secū bonū, sīz honōzari et laudari ab alijs
quirit, q vēdtes et bonitez ~~quirit~~ diuitiaz.
Dz vē bono et virtuosis vlē suaz bonitez
in tūtez nichil quirit, tamē p finale bonū,
sed tū honōes sibi exhibētes gratanter
acceptat, ex eo q se hmōi honōe dignū
considerat, et despiat nō impendentes
sibi honōz, tamē superbos et in iustos,

pm